

Hustru, og saa om Aftenen paa en Koncert eller i et Theater kan se ham nyde Kunsten i sød Fortrolighed med sin Forlovede. Er det ikke en uforstaaelig Mangel paa Selvrespekt, at en Kvinde venligt modtager sine Børns Fader, som samtidigt er en andens forelskede Brudgom?

Og der gives Mødre med unge Døtre der ikke tager i Betænkning at modtage et saadan forlovet Pars Besøg. De unge Piger vænnes til at finde en saadan Forbindelse i sin Orden, mens de vist næppe paa samme Maade vilde se paa den separerede Kvinde, der vilde gaa om og præsentere sin Forlovede. I Sandhed, en smuk Skole for de unge med Hensyn til Forpligtelserne og Rettighederne i deres vordende Ægteskab.

Kan man tænke sig en større Ukvindelighed end den, der udvises af en ung Pige, der modtager Kur af og forlover sig med en Mand, hvis Ægteskab endnu ikke er hævet.

En saadan, desværre ikke ualmindelig, Opførsel, kan tildels tilskrives de forvirrede Begreber, der hersker om Kvindelighed og om Selvfølelse.

Og nu Mændene! Hvor mange af dem vilde ikke gennem deres Følelse som Fader holde deres Ægteskab helligt, naar de ved Kvindens værdige Selvfølelse forstod, at dette Ægteskab er et Enten—Eller, og at et Brud med Moderen udelukker alt Samkvem med Hjemmet og Børnene, idetmindste med de Børn, som Skilsmisssens Ordning ikke hjemler Faderen Ret over. I Regelen vil en Mand næppe ønske at føre noget Barn med ind i det ny Forhold, og den uden Skyld forladte Part har vel dog den Rettighed at stille Betingelser med Hensyn til Børnene. Det kunde maaske synes, at Mandens Forpligtelse til Børnenes Forsørgelse, ogsaa efter Skilsmisssens, maa give ham en vis Ret over disse; men ved Forsørgelsen indfrier han kun sin Forpligtelse mod Samfundet, der selvfølgelig ikke vil indlade sig paa at forsørge en Mands Børn, fordi han faar Lyst til at indgaa en ny Forbindelse. Og han har forspildt sin moralske Ret til Indblanding i Moderens Forhold til Børnene ved at forlade hende og dem, udelukkende af Hensyn til egne Lyster.

Mænd stiller sig heldigvis anderledes overfor Hustruer, der forlader Hus og Børn. I det Hjem er man ikke udsat